

C/2024/1823

11.3.2024

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 25 ianuarie 2024 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – GC și alții/Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

(Cauza C-389/22 ⁽¹⁾, Croce Rossa Italiana și alții)

(Trimitere preliminară – Articolul 267 TFUE – Conținutul obligației instanțelor naționale de ultim grad de a formula o trimitere – Excepții de la această obligație – Criterii – Situații în care interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile –

Condiția pentru instanța națională de ultim grad de a fi convinsă că aceeași evidență s-ar impune și celorlalte instanțe de ultim grad ale statelor membre și Curții – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauzele 2 și 3 – Noțiunea de „lucrător pe durată determinată” – Membri ai corpului militar al Crucii Roșii Italiene – Clauza 5 – Măsuri de prevenire și, dacă este cazul, de sancționare a abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Transformarea statutului de „lucrători pe durată determinată” în statut de „lucrători pe durată nedeterminată” – Clauza 4 – Principiul nediscriminării)

(C/2024/1823)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: GC și alții

Pârâți: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Dispozitivul

1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse niciunei căi de atac jurisdicționale în dreptul intern poate să se abțină să adreseze Curții o întrebare privind interpretarea dreptului Uniunii și să o soluționeze pe propria răspundere atunci când interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile. Existența unei astfel de eventualități trebuie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului Uniunii, de dificultățile deosebite pe care le prezintă interpretarea sa și de riscul unor divergențe de jurisprudență în cadrul Uniunii Europene. Această instanță națională nu este obligată să dovedească în mod detaliat că celelalte instanțe de ultim grad din statele membre și Curtea ar efectua aceeași interpretare, ci trebuie să fi dobândit, potrivit unei aprecieri care ține seama de aceste elemente, convingerea că aceeași evidență s-ar impune și acestor alte instanțe naționale și Curții.

2) Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP,

trebuie interpretată în sensul că:

— ea este aplicabilă unui raport precum cel stabilit între personalul corpului militar al Croce Rossa Italiana (Crucea Roșie Italiană) chemat să îndeplinească un serviciu temporar și aceasta din urmă, în măsura în care acest raport poate fi calificat drept „[contracte sau raporturi] de muncă pe durată determinată succesive”, în sensul acordului-cadru, și,

⁽¹⁾ JO C 35, 30.1.2023.

- în ipoteza în care această dispoziție ar fi aplicabilă unui asemenea raport, ea se opune unei reglementări naționale care permite prelungirea și reînnoirea timp de mai mulți ani și fără întrerupere a ordinelor de chemare adresate unui astfel de personal, în măsura în care această reglementare nu ar cuprinde niciuna dintre măsurile destinate prevenirii și, dacă este cazul, sancționării abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive, prevăzute la clauza 5 punctul 1 literele (a)-(c), nici măsuri legale echivalente.
- 3) Principiul nediscriminării, astfel cum este instituit și concretizat prin clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, trebuie interpretat în sensul că
- nu se opune unei reglementări naționale care, în urma reorganizării unei entități precum Crucea Roșie Italiană, permite unor persoane precum membrii personalului corpului militar al acesteia chemați să îndeplinească un serviciu continuu să continue să își exercite activitatea în serviciul acestei entități, dar nu prevede această posibilitate pentru persoane precum membrii personalului aceluiași corp militar chemați să îndeplinească un serviciu temporar a căror activitate în serviciul acestei entități a încetat la data prevăzută în acest scop.
-